

SPOMINI NA BRANKA MAKAROVIČA

Z Brankom naju je družilo dolgoletno prijateljstvo. Spoznala sva se jeseni 1947 na Prulah v Ljubljani, in sicer v Domu Ivana Lole Ribarja, nekdanj Domu kneginje Zorke za mladenke iz uglednih družin. V štirih sobah s po šestimi ležišči se nas je takrat znašlo dvanajst študentov in dvanajst študentk. Sami lepi spomini: igranje odbojke na dvorišču doma čez napeto vrv namesto mreže, hrana na živilske nakaznice za kruh, sladkor in meso, pozimi vsak drugi dan kislo zelje ali kisla repa s krompirjem ali žganci, ob sobotah pa tudi kos mesa.

Vsako jutro sva z Brankom pešačila na geodetski oddelek Tehnične fakultete na Aškerčevi. Vsi študentje smo bili vključeni v mladinsko organizacijo z obvezno udeležbo na sestankih, kjer smo se seznanjali z uporom maršala Tita Stalinu leta 1948, z vlogo mladinske organizacije pri izgradnji socializma in še čim.

Moji stiki z Brankom so se še poglobili med pohodi v gore. Najbolj dostopne so nam bile Kamniško-Savinjske Alpe. Z vlakom smo se iz Ljubljane odpeljali do Kamnika, nato šli peš v Kamniško Bistrico, od tam smo se največkrat povzpeli na Grintovec, pa tudi na sosednje gore. Vsak tura je trajala od zore do mraka. Branko je svojo natančnost, predanost in že v študijskih letih nagnjenost k raziskovanju izkazoval tudi na planinskih pohodih. Med hojo nas je seznanjal z zgodovino konkretnega območja in njegovimi geografskimi značilnostmi ter nam »predaval« o razgledih z vrhov.

Najina povezanost se je nadaljevala tudi po študiju z družinskimi obiski in še vedno skupnimi pohodi v gore. Najbolj se mi je vtisnila v spomin planinska tura tik pred njegovim odhodom na Nizozemsko. Z Brankom, mojo hčerko Bredo in njeno prijateljico smo se vračali s Triglava v dolino Zadnjice. Mladenki sta razposajeno prepevali vesele pesmice, katerih besedila pa so Branka kar malce razočarala. Zato je tu in tam malce zaostal ter tiho užival v razgledih, ki so pokrivali Julijske Alpe in segali do Jadranskega morja. Stike sva ohranjala do zadnjega leta, preden nas je zapustil. Spominjal se ga bom kot vzornika, tovariša in prijatelja.